Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

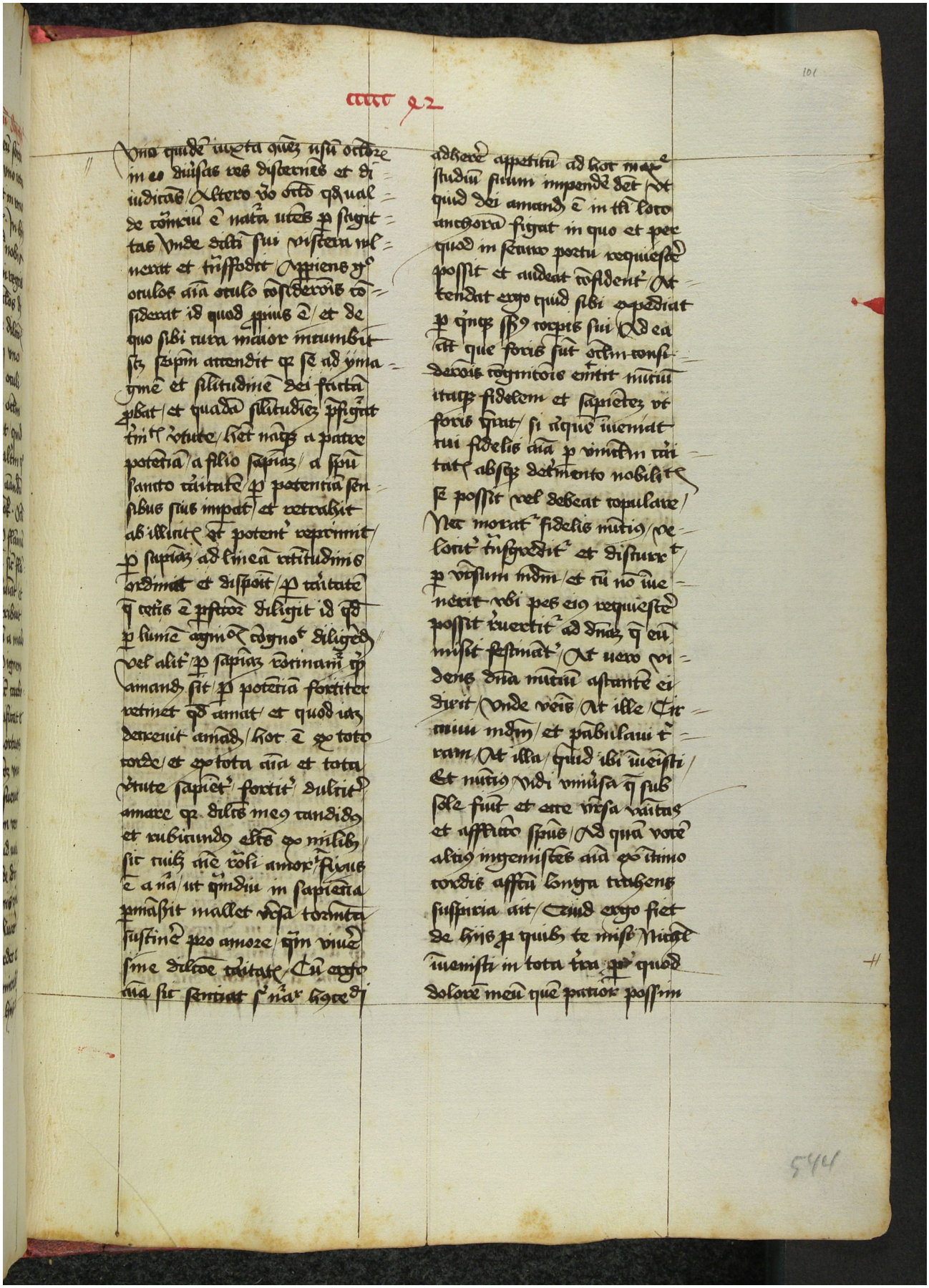

Vna quidem iucta quez usu oculoze
in eo diuisas res discernes et di
iudicas/ Altero vero oculo qualem
de comciu e natu utes p sugit
tas Vnde dilti sui cristeria nul
ncatt et trisfodit/ Sapiens q
oculos aia oculo considerois co
sideratt id quod prius e/ et de
quo sibi cura maior incumbit
sti sepm attendit q se ad yma
gine et similitudine dei facta
ybat/ et quada similitudie ysigat
tim t ovute/ sicet natus a patre
poteria/ a filio sapiaz/ a spu
sancto caritate/ p poteria sen
sibus sius impat/ et retrahit
ab illicite/ et potent reprimit/
p sapiaz ad lineam rectitudinis
ordinat et disponit/ p caritate
q ceris e pstior diligit id qd
p lume agnos cognos diligeda
vel alit/ p sapiaz rectinam ip
amand sit/ p poteria fortiter
retinet qd amat/ et quod iaz
decernit amand/ sicut e qz toto
corde/ et qz tota aia et tota
vnute sapiet/ fortit/ dulcit
amare qz dilts meq candido
et rubicundo elts qz milib
sit cuiq aie cosi amor/ sicus
e a na/ ut qndiu in sapiencia
pmasit mallet vsq tormenta
sustinere pro amore/ qm vnu
sme dilcoe caritate/ Cu ergo
aia sit sentiat s nar ligre di

adhere appetitu ad sicut mar
studiu sicum impendere det/ et
quid dei amand e in tli loco
ancilorum figat in quo et per
quod in sciuno pectu requiescere
possit et audeat considere/ At
tendat ergo quid sibi oprediat
p qnqz spo rerpts sui/ Ad ea
cit que foris sut ordim consi
derois cognitois entrit mutiu
itatqz fidelem et sapiencez vt
foris qiut/ si adque inemat
tui fidelis aia p vmetm cari
tat absqz detrimento nobilit
se possit vel debeat copulare/
Nec moratur fidelis mutio/ ve
lonit tisgredit et disturb t
p vrsum mdm/ et cu no inue
nerit vbi pes eio requiescere
possit cuertit ad dnm q eu
misit festinat/ At uero vi
dens dna mutiu astante ei
dixit/ Vnde veis/ At ille/ Cu
miu mdm/ et pabulaui t
tam/ At illa/ quid ibi inuisti/
Et mutio vidi vmusa q sub
sole fuit et ecce versa vanitas
et affliccio spus/ Ad qua vocem
aliqo mugemisces aia eo ultimo
cordis affectu longya trahens
suspiria ait/ Quid ergo fiet
de hijs p quibus te misi/ Nicil
inuenisti in tota cura p quod
dolore meu que patior possim